

ŠOLARČEK

Glasilo OŠ Voličina, ISSN C505-0820

Šolsko leto 2023/24

30. november 2023, letnik XXVI

št. 250, naklada 400 izvodov

Četrto stoletje Šolarčka

*V rokah jubilejno številko Šolarčka držite,
lahko se z nami ponosno nasmejite.
Že 250-krat je izšel,
odkar je 25 let nazaj med nami zaživel.
Izdelki pisni, likovni ... krasijo vseh 12 strani.
Izvem vse, kar se godi, prebiramo ga radi mi.*

Iz vsebine

3 Zeliščarji televizijske »zvezde«

4 Projekt Zdrava šola

5 Zrcalce, V avtobusu

7 Knjiga Berenikini kodri

8 Intervju z učiteljico Ello Ario Kumar

10 Vrtec – Sončki

OŠ Voličina, Spodnja Voličina 82, 2232 Voličina, tel.: (02) 729 57 50
e-pošta: info@os-volicina.si, spletna stran: www.os-volicina.si

gostilna / pizzerija
Vinska trta
 Boštjan Fekonja s.p.
 Sp. Voličina 80a, 2232 Voličina
 Tel: 02/7292772 GSM: 040/316 316
 vinska.trta@siol.net www.vinskatrta.si

LEŠNIKZEMLJIČ
 ŠOLA VOŽNJE Poslovna enota TA LEZE
 Kraigherjeva ulica 4
 2230 Lenart v Slov. gorica
 +386 30 300 138
 +386 2 720 55 48
 vida@leze.si
 www.leze.si
 AVTOBUSNI PREVOZI
 TURISTIČNA AGENCIJA
3 namí na poti!

KLASMETAL d.o.o.
 Proizvodno, trgovsko in storitveno podjetje
 Spodnja Voličina 88 a, 2232 Voličina
 SLOVENIJA
 tel.: +386 (0)2 729 09 30
 GSM: 031 346 668
 e-pošta: klasmetal@siol.net
 splet: www.klasmetal.si
 SI: 57087822

fa.maik
 GLOBAL LOGISTICS
 ...ker znamo, hočemo in zmoremo.

fa.maik
 GLOBAL LOGISTICS
 ...ker znamo, hočemo in zmoremo.

fa.maik
 GLOBAL LOGISTICS
 ...ker znamo, hočemo in zmoremo.

INSTALACIJE
HAUPTMAN
LENART

MIZARSTVO
RAJŠP
 www.mizarstvo-rajsp.si

OLJARSTVO FRAS
Fras Jožef s.p.
 Sp. Voličina 119, 2232 Voličina
 Tel.: 02/ 720 86 89, GSM: 041/ 538 178

Kurnik
KURNIK TRANSPORT d.o.o.
 Industrijska ulica 42, 2230 Lenart
 tel.: 02 720 80 80, fax: 02 720 80 21
 E-mail: info@kurnik-transport.si
 www.kurnik-transport.si

AZA
 Agro zavarovalna agencija d.o.o.
 Titova cesta 63, 2000 Maribor
 tel.: 031 393 668, e-pošta: info@aza.si

ALMAJA d.o.o.
 Jurovska cesta 23
 2230 Lenart
cvetličarna MAJ
 02/729-0-350

Frizerski Studio
Sijaj
Dušan Lorbek s.p.
 Sp. Voličina 81, 2232 Voličina
 Tel.: 041 533 400

Foto Tone
 FOTOGRAFIJA | UOKVIRJANJE | TRGOVINA
 Foto Tone, Trg Osvoboditve 1, Lenart 02/72 90 280

topdom
hauptman
 Selce 74, 2232 Voličina
 Tel.: 02/ 729 13 50, 041 757 392

LIPA LENART
 Izvajanje gradbenih, inštalacijskih
 in zaključnih del v gradbeništvu,
 trgovina na debelo
 tel.: 02 729 15 60
 fax: 02 729 15 71
 GSM: 041 722 024
 www.lipa-lenart.si
 ptz-lipa.lenart@siol.net

TRGOVINA IN SERVIS Z RAČUNALNIŠKO IN BIRO OPREMO
MakroTeam
 ILAUNIGOVA ULICA 5, 2230 LENART V SLOV. GORICAH
 Tel.: 02/729-25-40, 040-410-451, www.makroteam.si

Vrtnar d.o.o.
 Vrtnarija in cvetličarna Golob
 Trnovska vas 38 B
 2254 Trnovska vas
 GSM: 031 415 946
 E-mail: golob.branko@siol.net
 Splet: www.vrtnardoo.si

Zavarovalno zastopanje Aleš Lašič s.p.
 tel.: 041 625 375
 mail: ales.lasic@gmail.com
Zavarovanja Lašič

BAR ORNIK in
BIFE ZAMARKOVA
 Alenka Škamlec s.p., GSM: 031 321 207

NORKA
 Gumi tehnični izdelki d.o.o.

Fantje tretji v košarki

V torek, 7. 11. 2023, je na OŠ Lenart potekalo medobčinsko tekmovanje v košarki za starejše dečke.

Pomerilo se je šest ekip. V predtekmovanju so se naši fantje najprej pomerili s fanti iz OŠ Cerkvenjak in jih gladko premagali z rezultatom 26 : 4. Naslednji nasprotniki so bili OŠ Benedikt, ki pa so naše fante premagali z rezultatom 27 : 15. Tako so se v finalu pomerili z OŠ Jurovski Dol. Tudi to tekmo so naši fantje zmagali z rezultatom 17 : 7 in si tako priigrali tretje mesto.

Ekipo so sestavljali: Svit Lorber, Mark Manasijevič, Gal Šilec Vogrin, Thomas Hegedič, Matic Marin, Aljaž Fras, Anže Majer, Jan Čuček in Timotej Kocbek.

Petra Cvikl Marušič

Obiskali smo Gostilno pizzerijo Vinska trta

Z učenci izbirnega predmeta turistična vzgoja smo konec oktobra obiskali Gostilno pizzerijo Vinska trta. Učenci pri izbirnem predmetu spoznavajo, kako je razvit turizem v njihovem kraju ter kakšna je povezava med gostinsko ponudbo in razvojem turizma. G. Boštjan Fekonja je učencem predstavil zgodovino gostilne, ponudbo, kapaciteto, možnosti za razvoj gostilne v prihodnosti in ideje, s katerimi bi pritegnili eno ali večdnevne turiste. Učenci so gospodu Boštjanu zastavili različna vprašanja, npr. kateri znani gostje so že

obiskali gostilno in kako poteka delovni dan kuharjev ter natakarjev. Terensko vajo smo zaključili z malico slastne pice in sladoleda, s katerim nas je počastil g. Boštjan. Iskreno se zahvaljujemo Gostilni pizzeriji Vinska trta za sprejem, predstavitev in sladoled.

Biserka Gavez

Zeliščarji televizijske »zvezde«

Konec oktobra so mladi zeliščarji skupaj z zeliščaricami KD Rojs Srečko Niko snemali prispevek za oddajo RTV SLO Dobro jutro. Vznemirjeni, veseli, polni pričakovanj, bolj in manj pogumni, so svojo nalogo več kot odlično opravili. Prisluhnilni so navodilom snemalca in sodelovali z novinarko Katjo. Po snemanju prispevka pa so lahko še poskusili, kako je biti za kamero. Naše tete zeliščarice so jim na koncu pripravile pravo zdravo pojedino, čaj in jabolčne sladice.

Simona Čuček

Zdrav zajtrk ali večerja

Vsako leto, tretji petek v mesecu, obeležujemo Tradicionalni slovenski zajtrk. Letos je zajtrk potekal v petek, 17. 11. 2023, pod sloganom Kruh za zajtrk – super dan! Pri izbirnem predmetu sodobna priprava hrane, smo se že pripravili na letošnjo temo tega dne.

Skupaj smo pripravili bombetke iz pirine moke, vzhajane s pecilnim praškom iz vinskega kamna. Zraven smo pa pripravili klasičen medeni namaz in me-

deni namaz z orehi. Bombetke so učenci z veseljem namazali z namazi in jih okusili. Oba namaza sta bila izvrstna.

Petra Šuman

Na likovni razstavi

V Galeriji K. Krajnc v Lenartu je bila razstava likovnih del mladih umetnikov. Dela so nastala na otoku Krku, na 16. mednarodni koloniji, v času polletnih počitnic. V koloniji sta nas vodila učitelj Konrad Krajnc in učiteljica Talija Posel. Na Krku so se nam pridružili tudi otroci iz Hrvaške. Vsi smo čez dan pridno ustvarjali in se kopali. Zvečer smo se zabavali, šli v naše šotore in zaspali. Za dobro hrano sta poskrbela Monika in Srečko. Zadnji dan kolonije smo imeli razstavo, ki smo jo popestrili s kulturnim programom. Tako je prišel dan, ko smo svoja dela predstavili tudi v domačem kraju. Ob tem smo se zahvalili vsem sponzorjem, ki so nam omogočili počitniško ustvarjanje. Na otvoritvi se nam je pridružil tudi Adi Smolar. Razstava je bila lepa, zato se vam jo je splačalo ogledati.

Lina Končar Šuman, 4. a

Projekt Zdrava šola

Osnovna šola Voličina je vključena v projekt Zdrava šola. Projekt poteka pod okriljem NIJZ. Je del mreže evropskih zdravih šol. Pri omenjenem projektu gre predvsem za promocijo zdravja.

V okviru programa se izvajajo različne dejavnosti in naloge, navezujoče na medsebojne odnose, športne aktivnosti, zdravo hrano in zdrav način življenja, zdravstveno preventivo, odnos do okolja, humanitarne dejavnosti in prometno vzgojo.

Zdrava šola skuša vplivati na zdrav način življenja vseh, ki so s šolo povezni. Tako učence kot zaposlene skuša spodbujati, da pozitivno vplivajo na svoje (telesno, duševno, socialno in okoljsko) zdravje.

Eva Ornik, 8. a

Obisk kmetije Kocbek

Pri izbirnem predmetu sodobna priprava hrane smo se odpravili na lokalno kmetijo Kocbek, kjer so nas prijazno sprejeli ter nam razkazali sirarno in hlev. Pokazali so nam celoten postopek izdelave skute, jogurta ter sira za žar. V sirarno smo lahko stopili pod strogimi navodili, ki smo se jih vsi držali. V sirarni smo zastavljali veliko vprašanj, saj nas je veliko stvari

zanimalo. Po ogledu sirarne smo se odpravili v hlev, kjer smo videli še krave. Pokazali so nam, kako poteka molža krav z električnim strojem. Po ogledu večjih krav smo se odpravili do majhnih, ki so nam bile še posebej všeč. Po koncu ogleda hleva smo lahko še poskusili njihove mlečne izdelke. Ponudili so nam njihov sir, sirotko in jogurte, ki so bili vseh možnih okusov. Za domov smo dobili še jogurt, sirotko, mleko ter recept za pripravo kislega mleka, da smo še sami lahko poskusili narediti svoje kislo mleko. Čas na kmetiji je res zelo hitro minil, zato smo se v pospešen koraku vrnili v šolo, da smo ujeli zadnje avtobuse za domov.

Zahvaljujemo se kmetiji Kocbek, da so nas tako lepo sprejeli, pogostili in razkazali celotno kmetijo. Radi se bomo vrnili k njim po lokalne izdelke in jih z veseljem uživali tudi pri šolski malici.

Ela Klara Črešnar

Oktohrske knjižne novosti

Dnevi so vse krajši, noči pa daljše, zato se ob večerih prileže počitek s knjigo v roki. Na knjižnih policah v šolski knjižnici se je znašlo ponovno cel kup novih knjig. Poglejte, če najdete kaj zanimivega.

Mateja Karneža

Novembrske knjižne novosti

Na knjižnih policah se je meseca novembra nabralo veliko novih knjig za bralce vseh starostnih skupin. Če boste pogledati na priloženo povezavo, boste našli seznam le-teh. Upam, da boste našli tudi kaj zase in se oglasili v šolski knjižnici, da si izposodite katero izmed knjig.

Mateja Karneža

Patrik Zapečnik, 2. a

Nika Čuček, 6. a

Zrcalce

Medved obesi zrcalce na steno. Na obisk pride medvedov stric. Ko se stric Matic pogleda v zrcalce, mu spodrsne na bananinem olupku in pade na zrcalce. To se razbije. Vsa medvedja družina je bila žalostna, ampak vsi so bili tudi veseli, da se stricu Maticu ni nič zgodilo. Stricu Maticu je bilo žal. Medvedja družina pa je rekla, da ni nič hudega in da jim je važno le, da se on ni poškodoval.

Evelin Čeh, 2. b

V avtobusu

Mama in Jakob sta se na avtobusu pogovarjala o kužkih. Nato je prišla starejša gospa. Ime ji je bilo Marija. Gospa se ni imela kam uvesti. Jakob ji je ponudil sedež, sam pa je šel k drogu. Nato je voznik hitro pritisnil na zavoro. Jakob je padel na Marijo. Ta si je poškodovala koleno. Mama je Jakoba zelo oštela, medtem pa je avtobus že prišel na cilj.

Neža Angela Zibelnik, 2. b

Če dedek ne zna pripovedovati pravljič

Dedek: Nekoč je živela deklica, ki ji je bilo ime Rumena kapica.

Vnukinja: Ne, Rdeča.

Dedek: No, potem pa je bila Rdeča kapica. Nekega dne ji je oče rekel, naj babici nese sveže oprano perilo.

Vnukinja: Ne, kje pa, ni ji rekel oče, ampak mama in nesci bi ji morala polno košaro dobrot.

Dedek: Zelena kapica je odšla v gozd.

Vnukinja: Ne, Rdeča kapica.

Dedek: V gozdu je srečala princa.

Vnukinja: Dedi ne, srečala je volka in ne princa.

Dedek: Princ jo je dal na konja in skupaj sta odjaha proti sončnemu zahodu.

Vnukinja: Ne, ni res! Volk jo je vprašal, kam je namenjena.

Dedek: Deklica mu je pojasnila, da gre na poroko.

Vnukinja: Ne in ne! K babici gre.

Dedek: Imaš prav. Ko je prišla Rdeča kapica do babice, je v postelji zagledala lovca, ki je pojedel babico.

Vnukinja: Ne! V postelji je bil volk, ki je pojedel ubogo babico. Dedek, ti pa res ne znaš pripovedovati pravljič.

Emma Korošak, 4. a

Miza, osel in kol

Nekoč je živel mlinar, ki je imel osla. A to ni bil navadni osel, ta osel je bruhal čokolado. Mlinar je to pokazal očetu. A očetu to ni bilo zanimivo, zato ga je prodal. Nato mu je kupil mizo, vendar oče ni vedel, da je čarobna. Mlinar je bil zelo vesel. Želel si je, da se miza sama pogrne. Ko je miza slišala to besedo, se je pogrnila. Mlinar se je prestrašil. To je pokazal prijatelju. Prijatelju je to bilo tako všeč, da mu jo je ukradel. Ko je osel slišal, da so mlinarju ukradli mizo, se je vrnil k njemu. Skupaj sta šla do lopova in vzela mizo. Mlinar je osla privezal na kol in srečno sta živela do konca svojih dni.

Nika Poštrak, 3. a

Nekoč so živeli trije bratje. Njihova naloga je bila, da je vsako jutro eden od bratov peljal ovco na pašo, zvečer pa jo odpeljal nazaj v hlev. Nekega dne je njihov oče odšel v bližnjo restavracijo. V njej je stala čarobna miza. Oče je udaril z dlanjo in mizica se je razgrnila. Na njej so se čarobno pojavile okusne jedi. Oče je to sporočil domov in povabil svojo družino na kosilo. Sinom pa je naročil, naj s seboj prinesejo en čarobni predmet. Sinovi so prinesli čarobnega osla, ki se je zelo rad objemal. Vsi gostje v restavraciji so bili navdušeni nad čarobnim oslom. Ko se je družina odpravila proti domu, je eden od bratov na robu gozda zagledal nekaj čudnega. Ko je prišel bliže, je zagledal vrečko. Previdno jo je prijel in z roko segel not. Iz

Ela Zaveršnik Trojner, 7. a

Mia Lepenik, 8. a

vrečke je potegnil čarobni kol, ki se je spreminjal v druge predmete. Družina se je odločila, da vzamejo kol s seboj. Domov so prišli pred mrakom. Vsa družina je bila vesela, da je v enem dnevu doživela toliko čarovnij. In tako čarobno je trajalo njihovo življenje še naprej.

Enej Miklavžič, 3. a

Nekoč so živeli trije bratje. Dva sta bila mizarja. Zelo jima je bilo všeč delo z lesom. Tretji brat je imel doma osla. Srečen je bil, da ga ima, saj mu je delal družbo. Prva dva brata sta se odločila, da bosta naredila mizo, za katero se bodo družili in imeli lepo. Nato so odšli spat. Drugi dan sta prva dva brata odšla v službo, tretji pa je osla odpeljal na pašo. Prva dva brata sta v službi poiskala desko in štiri kole. Sestavila sta mizo in jo odnesla domov. Ko se je brat vrnil s paše in zagledal novo mizo, je bil zelo srečen. Usedli so se za mizo in se pogovarjali dolgo v noč. Tako tretjemu bratu ni bilo nikoli več dolgčas.

Neža Klemenšak, 3. a

Krpanova pot domov

Martin Krpan je dobil dovoljenje za prodajo in prenašanje soli čez mejo in vrečo cekinov, ki mu jih je dal cesar. Po pridobitvi dovoljenja se je počasi odpravil domov proti Sveti Trojici. S seboj je dobil tudi služabnika, ki mu je kazal pot.

Krpana ni prav nič skrbelo, kaj bi se lahko zgodilo, bil je samo vesel za dovoljenje in cekine, ki jih je dobil. Naslednji dan sta se opravila na pot proti domu. Krpan je zajahal svojo kobilico, stražar pa je zajahal grajskega konja. Odjezdila sta proti Trojici. Sama sta se zavedala, da bo pot dolga in naporna. Krpan ni razmišljal, da toliko ljudi ve, da nosi s seboj svojo veliko nagrado.

Minil je naporen dan. Oba sta bila utrujena od ježe, zato sta se čez noč nastanila v gozdu. Krpan je bil zelo utrujen, zato je legel na tla in trdno zaspal. Stražar pa ni bil tako utrujen, ampak so ga bolj zanimali cekini, ki jih Krpan nosi s seboj. Mislil si je, da če bi

imel te cekine, bi lahko pustil službo in zgradil hišo ter živel lepše kot sedaj.

Krpan ni vedel, kakšne namene ima služabnik, zato je trdno spal do jutra. Ko se je zbudil, ni opazil nobene razlike, saj je služabnik vzel samo tri kovance. Tako se je ponavljalo celo pot. Krpanu tisti kovanci niso bili tako pomembni kot dovoljenje, zato ni ravno preverjal, koliko jih je.

Pot domov se je bližala h koncu. Bila je zadnja noč, v vreči so ostali še samo trije cekini. Ko se je Krpan zjutraj zbudil, ni imel ne cekinov in ne služabnika. Tukaj se je pripoved končala, saj ga nikoli več ni videl.

Ela Klara Črešnar, 7. a

Partljičeva črtica Tetica, jaz sem te zdaj prišla

Prebrala sem Partljičevo zgodbo *Tetica, jaz sem te zdaj prišla*, ki se nahaja v knjigi *Hotel sem prijeti sonce*.

Micika je z mamo ostala sama. Živeli sta pri kmetu, ki jima je odstopil sobo v svoji hiši. Mama je vsaki dan delala na njivi, Micika je pa že pri petih letih začela gnati krave na pašo. Micika je bila srečna in svoje delo rada opravljala, nekega dne pa sta se dve kravi spopadli in Šeka je Liški zlomila rog. Ko se je vračala domov, jo je bilo strah, saj je vedela, da bo jo gospodar oštel, ampak bilo je še veliko huje. Pretepel jo je z bičem in ko je krike slišala njena mama, jo je hitro prišla braniti. Ko je naslednji dan krave spet gnala na pašo, ji je ena tetica rekla, da si tudi ona želi takšnega otroka, kot je ona in to je Miciko zelo razveselilo. Ko so Miciki krave naslednjič pobegnile in poteptale koruzo, jo je kmet spet pretepel, ampak mama je več ni branila. Ponoči se je Micika spomnila tetičinih besed in pobegnila k njej. Ko ji je tetica odprla vrata ji je rekla: »Tetica, jaz sem te zdaj prišla«. Tetica in njen mož sta jo vzela k sebi, dokler ni odrasla in dobila svojih otrok.

Micika je bila majhna deklica, ki ni imela očeta. Bila je prijazna in nikomur ni želela nič slabega. Od malih nog je trdno delala. Čutila je tudi bolečino,

Merjema Aščerić, 8. a

Timotej Kmetič, 7. a

sploh ko je bila tepena. Odšla je živeti drugam, saj si je želela, da z njo ravnajo prijazno. Na koncu črtice izvemo, da je Micika pisateljeva mama.

Naja Kurnik, 7. a

kazala, da lahko zmore vse, kar lahko zmorejo ljudje brez albinizma in da jo ne ovira v življenju.

Eva Ornik, 8. a

Knjiga Berenikini kodri

Knjiga pripoveduje o deklici Anini. Odraščala je z albinizmom in se je zaradi srednje šole preselila k dedku v mesto. Tam so se sošolci iz nje norčevali zaradi njene genetske bolezni, ki je povzročila bele lase, kožo in zelo slab vid. Ker je bilo norčevanje tako pogosto, se je obrnila na alkohol. Prav tako je začela hoditi na zabave. Na eni izmed njih je srečala dečka Nika, ki je s prijateljem naredil stavo, da se bo Anina zaljubila vanj v manj kot mesecu.

V tem mesecu se je Anina vanj res zaljubila, ampak Nik se je nepričakovano zaljubil tudi vanjo. Za to stavo je na koncu Anina izvedela od njene sošolke Nives, medtem ko se je ta norčevala iz njene bolezni. Zaradi stave mu ni več zaupala, četudi jo je Nik neprestano prosil za novo možnost. Norčevanje je prišlo tako daleč, da je Anina sošolca potisnila, ki je potem grdo padel. Zaradi tega je Anina pristala v ravnateljevi pisarni z opominom. Ko je Aninin dedek to izvedel, je zaradi šoka dobil srčni napad.

Na koncu knjige so Nika in njegovega prijatelja pretepli pred klubom. Ko se je Nik zbudil je bil njegov prijatelj že mrtev, njega so pa odpeljali v bolnišnico. Tja so poklicali tudi Anino. Ko je prišla, jo je Nik lepo prosil, če mu pripoveduje zgodbo. Ko je končala s pripovedovanjem, je Nik počasi zatisnil oči. Anino je zgrabila panika, saj je mislila, da je Nik umrl. Nato se je spomnila legende, ki ji jo je pripovedovala babica. Legenda je bila o ženski, ki si je odrezala svoje lase, da bi se zahvalila za varno vrnitev svojega moža iz bitke. Anina je v to legendo verjela, zato si je na Nikovi bolnišniški postelji s škarjami odrezala njene kodraste lase. Ko je to naredila, je Nik za trenutek odprl oči in jo zadovoljno pogledal.

Knjiga mi je bila všeč, saj je bila napisano o realističnih dogodkih. Všeč mi je bilo tudi, da je Anina do-

Prežihov Levi devžej

Prebral sem knjigo Prežihovega Voranca z naslovom Solzice. V njej je tudi pripoved Levi devžej.

Zgodba govori o Vorančevi mami in sosedovih otrocih. Ti so bili zelo revni in prepuščeni sami sebi. Bili so še majhni, ko jim je umrla mati. Zmeraj, ko so prišli na obisk k Vorančevim, jim je Vorančeva mama dala hrano. Otroci so se oblačili v očetova oblačila z velikimi žepi, da jim je Vorančeva mama lahko v njih natresla veliko suhega sadja. Tako je bilo dan za dnem in njeni lastni otroci so pričeli misliti, da ima mama raje sosedove otroke kot njih. A to ni bilo res, sosedovim otrokom je pomagala zato, ker so bili sirote in ker niso imeli nikogar, ki bi zanje skrbel, kot bi bilo potrebno.

Sosedovi otroci so bili sirote in zelo revni, mati jim je umrla, ko so bili še majhni, stari so bili od 3 do 10 let in nosili so očetova oblačila z velikimi žepi.

Vorančeva mama je bila prijazna, dobrosrčna, bila je revna, pa je kljub temu pomagala še revnejšim od sebe.

Zgodba se me je zelo dotaknila, saj si težko predstavljam življenje brez skrbne mame in brez hrane, ki bi jo dobil le, če bi se me usmili dobri sosede.

Presenetila me je iznajdljivost otrok, ko so si oblekli oblačila z velikimi žepi, saj se tega sam najverjetneje ne bi spomnil.

Dejanja Vorančeve mame so se mi zdela prijazna, dobrosrčna in nesebična, kar je žal pri ljudeh redka lastnost.

Žal se tudi danes najdejo takšni otroci, kot so bili sosedovi v zgodbi. Še zmeraj se najde otrok, ki mora zaspati lačen in ki ob sebi nima osebe, ki bi ga tolažila, ko bi to potreboval. Upam, da se tudi za te otroke najde oseba, kakršna je bila Vorančeva mama. In da imajo sorojence, ki si stojijo ob strani, da jim je lažje.

Žiga Godec, 7. a

Intervju z učiteljico Ello Ario Kumar

Opravili smo intervju z učiteljico Ello Ario Kumar, postavili smo ji nekaj vprašanj o poklicu, ki ga opravlja, in delu na šoli.

Kdaj ste se navdušili za poklic učiteljice oz. kdo vas je navdušil?

Pravzaprav sem se za ta poklic odločila dokaj zgodaj. Že v srednji šoli sem se navduševala nad tujimi jeziki, predvsem angleščino. Še vedno imam v spominu učiteljico angleščine, ki je zelo rada pripovedovala z učbenikom v eni roki in očali v drugi, komaj sem čakala na ure pouka, vendar me je življenje peljalo po dolgi poti, preden sem dejansko vstopila med šolske klopi. Z raznolikimi izkušnjami in mojimi mnogimi potovanji, ki so spremenile tudi moje poglede na življenje in svet, sem ugotovila, da sem rada obkrožena z mladimi ljudmi in rada delim tako strokovno znanje kot življenjske izkušnje. Zato na moje delo ne gledam zgolj kot poklic, temveč kot na moje poslanstvo, kot bi rekli angleži »calling«.

Kako se počutite na OŠ Voličina, ker ste bili zaposleni tudi na drugih šolah?

Vsaka šola ima svoj utrip ali atmosfero, a je nekaj razlik med podeželskimi in mestnimi šolami. Vsekakor je utrip podeželske šole drugačen. Tempo je počasnejši in bolj umirjen. Ni tiste intenzivnosti in je čuti, da življenje le potuje lahkotneje. Že sama okolica je čudovita, kar te že ob samem pričetku dela pozitivno poživlja in ob koncu dneva, ko si že malo utrujen, ti izreče hvala in dobiš občutek, da je bilo vse vredno. Skratka, res lepo. Osebe je prijazno in šola je zelo urejena in prijetna.

Kakšni smo učenci šole v Voličini?

Učenci so učenci, vsepovsod najdeš takšne in drugačne otroke, a vendar moje izkušnje doslej so bile pozitivne. Učenci na podeželju še vedno poznajo svoje meje. Kljub temu da radi včasih premikajo meje, vedo, kje se le-te nahajajo in jih ne prestopajo. Manj je mednarodnih učencev in določenih manjšin, ki pa mnogim šolam povzročajo dodatne napetosti in težave, tako učne kot disciplinske.

Kar pa mi je najbolj všeč je, da dejansko poslušajo, ko jim to rečeš. V mestnih šolah so učenci po tem vprašanju drugačni, mnogi ne vedo, kje so meje in kaj pravzaprav pomeni red in kaj spoštovanje. Zato je delo tu manj stresno in veliko bolj gladko.

Prosimo, zaupajte nam, kakšne so odlike dobrega učitelja.

Zahtevno vprašanje. Jaz še vedno iščem odgovor, a če črpam iz izkušenj. Rekla bi, da je potrebna samozavest, ki temelji na znanju, človečnosti in jasnosti, zakaj si tam, kjer si. Izzivi so del življenja, včasih nam zmanjka vetra in ne moremo delovati polno, a dokler

dajemo vse od sebe, je to največ kar lahko naredimo. In še ena zelo pomembna začimba – je vedenje/spoznanje, da smo delo v nastanku in se zato vedno učimo, do zadnjega izdiha.

Kdaj boste oz. ste po vašem mnenju uspešni pri poučevanju angleščine?

Včasih niti ne veš takoj, včasih so potrebna leta, ko dobiš kakšen odziv ali srečaš svojega učenca nekje na ulici in izveš, kakšen pečat si pustil. Vendar tako na hitro bi rekla, ko vidim, da poslušajo in »jejo« kar »serviram«.

Kaj vas pri delu/poučevanju najbolj veseli?

Ko vidim luč v njihovih očeh, ko pride do trenutka, ko jim je jasno, o čem govorim, ko vidim radovednost ali zanimanje in ko vidim, da so dejansko prisotni in ne z dolgočaseni.

Kateri so vaši hobiji?

Hobiji se menjajo s starostjo in modrostjo ... no, počela sem marsikaj, od potovanja s kolesom po hrvaških otokih, bordanja, jadrnanja, plesa, teatra, joge in meditacije, mode itd., a moja ljubezen do pisanja pesmi in petja me vedno spremlja.

Kaj bi radi še sporočili učencem?

Glavno sporočilo je: Be humble, respectful and loving! Skratka bodite skromni, spoštljivi in ljubeči. Namreč te vrednote bodo oplemenitile vaše znanje, brez njih ste le slabo brana knjiga zavržena v koš obžalovanja.

Učenci 1. a se predstavijo po angleško

MY NAME IS JAKA. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS BLACK. (Jaka Arnuš)
MY NAME IS BINE. I'M WONDERFUL. MY FAVOURITE COLOUR IS BLUE. (Bine Balaj)
MY NAME IS MATIJA. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS RED. (Matija Bezjak)
MY NAME IS LEO. I'M WONDERFUL. MY FAVOURITE COLOUR IS BLUE. (Leo Golob)
MY NAME IS NEJC. I'M GREAT. MY FAVOURITE COLOUR IS BLACK. (Nec Grušovnik)
MY NAME IS MIA. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS BLUE. (Mia Horvat)
MY NAME IS ALEX. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS GREEN. (Alex Hribar)
MY NAME IS KAJA. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS PINK. (Kaja Kerec)
MY NAME IS ANA. I'M SLEEPY. MY FAVOURITE COLOUR IS PINK. (Ana Klemenšak)
MY NAME IS FILIP. I'M HUNGRY. MY FAVOURITE COLOUR IS BLUE. (Filip Kosec)
MY NAME IS ANŽE. I'M WONDERFUL. MY FAVOURITE COLOUR IS RED. (Anže Krempf)
MY NAME IS JAN. I'M HUNGRY. MY FAVOURITE COLOUR IS RED. (Jan Lunežnik)
MY NAME IS FILIP. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS RED. (Filip Majer)
MY NAME IS TIM. I'M SLEEPY. MY FAVOURITE COLOUR IS RED. (Tim Mitev)
MY NAME IS SANTINO. I'M SLEEPY. MY FAVOURITE COLOUR IS BLACK. (Santino Alejandro Moreno Senekovič)
MY NAME IS PIA. I'M SLEEPY. MY FAVOURITE COLOUR IS PURPLE. (Pia Nahberger)
MY NAME IS RIAN. I'M HUNGRY. MY FAVOURITE COLOUR IS YELLOW. (Rian Radović)
MY NAME IS LEA. I'M SLEEPY. MY FAVOURITE COLOUR IS YELLOW. (Lea Sorman)
MY NAME IS HANA. I'M HAPPY. MY FAVOURITE COLOUR IS BLACK. (Hana Stergar)
MY NAME IS LUKA. I'M HAPPY. MY FAVOURITE COLOUR IS BLACK. (Luka Šabeder)
MY NAME IS LARA. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS ORANGE. (Lara Šilec)
MY NAME IS TOMAŽ. I'M HAPPY. MY FAVOURITE COLOUR IS BLUE. (Tomaž Štumpf)

Zanimiv november v skupini Sončki

Otroci skupine Sončki smo v mesecu novembru delali veliko zanimivih stvari. Raziskovali smo jesenski gozd, se družili s prijatelji drugih skupin, obiskali smo kmetijo, kjer smo spoznali dva oslička ter krave z majhnimi telički. Izdelali smo si ježke, s katerimi smo si okrasili garderobo in igralnico, prav tako pa smo si pripravili sadni napitek v okviru projekta Živim zdravo.

17. novembra 2023 je bil Slovenski tradicionalni zajtrk. Tudi otroci v vrtcu Voličina smo se posladkali z lokalnimi dobrotami, kot so kruh, maslo, med, jabolka ter mleko. Za ta prav poseben zajtrk smo si izdelali tudi pogrinjke, da je bila miza lepo okrašena.

Otroci skupine Sončki z vzgojiteljicama Estero in Nastjo

MURSEC
MURSEC d.o.o.
 JUROVSKA CESTA 7
 2230 LENART
 G: 041 547 189
 E: servis@mursec.eu
 www.servis-mursec.si

ČAS ZA NOVE IZKUŠNJE
TOPLOTNE ČRPALKE
 TBP d.d., Gradiška cesta 3, SI-2230 Lenart,
 www.tbp-therm.com, prodaja@tbp-therm.com

...ker znamo, hočemo in zmoremo.

www.plinarna-maribor.si

STEVAN BABIČ D.O.O.
MESO IN MESNI IZDELKI

TRGOVINA S ČEVLJI
 Jurovska c. 6, 2230 LENART
 Tel.: 02/ 729 20 20, fax: 02/ 729 20 22

KMETIJA KOČBEK
 Zg. Voličina 28, 2232 Voličina
 041 856 814

www.letra.si

KLJUČAVNIČARSTVO
Janko LORBER s.p.
 Spodnja Voličina 80, 2232 Voličina
 tel.: 041 55 88 53
 e-pošta: lorber.janko@gmail.com

SLIKOPLESKARSTVO IN SPLOŠNA GRADBENA DELA

Branko Goričan s. p.
 Placar 11 b
 2253 Destrnik
 tel.: 02 761 00 34
 GSM: 041 688 317
 branko.gorican@siol.net

SIVID
 servis in vzdrževanje industrijskih dvigal
Matej Poštrak s.p.
 www.sivid.si www.jepson.si 041-818-293
JEPSON POWER SI - LED
 Orodje za obdelavo kovin Led - razsvetljava

RUSSA d.o.o.
OGRAJE ROJS
 informacije: 070 550 688 Uroš Rojs

JOŽE DRUŽOVIČ s.p.
 DOLGE NUVJE 6, 2232 VOLIČINA
 GSM: 031/495-298
 info@druzovic.com

STORITVE Z LANKO IN TEŽKO MEHANIČNIZACIJO

Več znanja z vadnicami
ZNAM ZA VEČ
 Več znanja z interaktivnimi vadnicami.
 www.znamzavec.si | 080 19 22

www.najemtiskalnika.si
 NAJEM BARVNIH TISKALNIKOV IN MULTIFUNKCIJSKIH NAPRAV
KO JE NAJEM CENEJŠI OD NAKUPA TISKALNIKA
041 630 496

ELEKTRO POLANEC
 ELEKTRIKA • HLAJENJE • OGREVANJE
 www.elektro-polanec.si

VIZUALNE KOMUNIKACIJE
DEKORHALOŽAN
 KJER IDEJE OŽIVLJUJO
Go razd Haložan s.p.
 Tel.: 041 642 596
 Industrijska ul. 7, 2230 Lenart
 www.dekor-haložan.si

PROSTOR ZA VAŠ OGLAS

GOSTILNA - PIZZERIA NONA
LENDAVSKA UL. 73
MURSKA SOBOTA
TEL.: 02 / 729 22 22
e-mail: nona@nona.si
www.nona.si

BIROCENTER
**KOPIRANJE in PAPIRNICA
NA ENEM MESTU**

- kopije in print do XXXL velikosti
- digitalni tisk, zlatotisk
- razne vrste vezav
- dotisk na razne materiale
- izdelava vizitk, vabil, letakov, ...
- lasersko graviranje in izrez
- personalizacija izdelkov
- graviranje na kovine

M. Potočnik s.p., Partizanska cesta 14, Lenart,
☎ 7290 200, 7290 201, 7290 202

GOSTIŠČE & MOTEL
SIVA ČAPLJA
Flisa gurmanskih užitkov

POMURSKI SEJEM

ufi
Approved
Event

Saubermacher
za življenja vredno okolje
Slovenija

www.plistor.si
PLISTOR
trajni vir

**PROSTOR ZA
VAŠ OGLAS**

Galerija likovnih izdelkov

Ana Klemenšak, 1. a

Liani Žnidarič, 3. a

Vid Horvat, 9. a

Šolarček izhaja zadnji šolski dan v mesecu, razen v času poletnih počitnic (julija in avgusta). Prva številka je izšla decembra 1998. V šolskem letu izide 10 števil. Novembra 2023 bo izšla 250. številka. Šolarčka brezplačno prejmejo vse družine, katerih otroci obiskujejo vrtec oz. šolo, vsi zaposleni in upokojeni delavci šole, vsi sponzorji, župan in drugi predstavniki Občine Lenart, častni občani Občine Lenart, ZRSŠ OE Maribor in predstavniki MVI. V imenu otrok, učencev, vzgojiteljic in učiteljev ter drugih zaposlenih se iskreno zahvaljujemo vsem staršem donatorjem in vsem sponzorjem, ki sodelujete v zelo uspešni in pomembni zgodbi izdajanja šolskega glasila Šolarček. OŠ Voličina ima v začetku šolskega leta 2023/24 vpisanih 219 učencev v 12 oddelkih, od tega se 1 učenec izobrazuje na domu. Organizirane imamo 4 skupine podaljšanega bivanja v skupnem obsegu 65 ur na teden. Vrtec v začetku septembra obiskuje 92 otrok, ki so razporejeni v 6 skupin.

Pri ustvarjanju glasila sodelujemo: Zoja Mlinarič, Eva Ornik in Avrelia Sužnik, **mentorica in lektorica:** Ksenija Trinko, **prepisovanje literarnih strani:** Vesna Denjo, **računalniška postavitev:** Dani Sajtl.

Strokovni delavci šole ocenjujemo, da se učenci v šoli počutijo varno. Pri pouku in dejavnostih, ki jih učitelji pripravljajo in organizirajo, imajo dovolj priložnosti, da razvijajo svoja močna področja. Na področjih, ki otrokom in učencem niso močna, jih vzgojitelji in učitelji spodbujamo ter jim pomagamo pri premagovanju težav in odpravljanju primanjkljajev. Spoštovani starši, vrtec in šola oz. zaposleni pričakujemo od vas, da boste vašemu otroku pri odpravljanju primanjkljajev pomagali in ga vzpodbujali. Vsak otrok oz. vsak učenec nekaj zna, torej ima področje, ki mu gre dobro. V šoli menimo, da bodo učenci izbrali poklicno pot in delo s področja, pri katerem so uspešni ali zelo uspešni. **Ravnatelj** mag. Anton Goznik.